

ՊՈՐՈՅԱԿԱՆ ՍԵՐԱՀԱՐՆԵՐ

Մեր ազգային վարժարաններուն մէջ հայկական կրթութիւնը մէկդի դրուելով, դպրոցական կամ գերմանական կրթութիւնը մուտ գտնելէն ի վեր, դպրոցական ուսանողը ալ մեծամեծ յառաջագիմութիւններ ընելու վրայ են, այնպէս որ այժմ մեր վարժարաններուն մէջը դըտնուիր ամենատիւրջ տղայ մը, որ առաջուան պէս սպուշ ըլլայ. այլ ամենքն ալ առանց ունէ բացառութեան՝ քով, պատիւ կրող, եռանդուն, զգայուն, գիւրդող, ճաշակի տէր, քիչեւն ու քիչեւն գիտցողներ կային դարձած են:

Մեր այս ըսածին ճշմարիտ ըլլալը կը հաստատէ հետեւեալ դէպքը, որ տեղի ունեցած է անցեալներն Պօլսոյ համբաւաւոր

ճանչցուած թաղային երկսեռ վարժարանի մը երկու աշակերտաց մէջը:

Այս դպրոցականները, որ մէկը 13 տարեկան է եղեր և միւրը 15 տարու, երկուքն ալ վարժարանին մէջ մէկ կարգէ դասուելով, բանաստեղծութեան մէջ ալ, այսինքն սիրահարական ոտանաւորներ գրելու մասին առաջինը, երկուքն ալ շարունակ իրարու հետ կը մրցին եղեր:

Ասոնցմէ առաջինը, ինչպէս կըլլայ, աղջկանց դպրոցին երկրորդական աշխարհադրութեան դասերը նոյաժ ատեն, աղջկան մէկուն կը սիրահարի: Առջի բերան աղջիկն անքիշ մը անոր սիրահարելով, նամակ, ոտանաւոր, ուղերձ են, փոխանակուելէն յետոյ, դորձը միւս ընկերը կը կուսէ:

Այս վերջինը, որ նոյնպէս յիշեալ աղջկանց վարժարանին մաթեմատիքայի դաստեղծութիւնը կընէր, այս բանը հասկը

նալով, չը կրնար ասանկ անտեղութիւն մը մարտել, ինչու որ ինքն ալ այն աղջկան հետ փոքրիկ հաշիւ մը ունենալով, ասիկայ իր պատուոյն չը կերցներ, ու կսկսի մէջերնին հակառակութիւն մը ծագիլ:

Հակակրութիւնին քանի՞ երթալով կը մեծնայ, այս երկու պարոններուն՝ յիշեալ աղջկան վրայ ունեցած սէքերնին ալ այնքան կ'աւելնայ, անանկ որ ասոնք ալ իրենց բոլոր ոյժը դրիչներնուն վրայ թափելով, կ'սկսին յիշեալ աղջկան վրայ բանաստեղծութիւններ յօրինել, մէկը — Ով իմ սիրուն աղանեակս, դու ես իմ միակ հրեշտակս —, միւսն ալ — Կարծես երկինք ըզմեզ միատեղ ապրելու համար ստեղծեց — քսելով:

Աղջկին ալ քիչ մը, փէֆֆֆ — ըլլալուն, այս պարագայէն օգուտ քաղել կ'ուզէ, և երկու չուվայէն ալիւր մը հանելու յայտով, կ'սկսի ինքզինքը չափէն աւելի հաւատարիմ ցուցնել երկուքին ալ:

Այս ընթացքը քիչ մը ատեն այսպէս շարունակելէն վերջը, օրին մէկը մաթէմատիքայի դասատուն՝ աշխարհագրութեան դասատուէն նամակ մը կ'ընդունի, ՈՍՈԽԴ ստորագրութեամբ, որն որ հետեւեալը կը գրէր:

« Պարոն

« Կամ ինծի հետ պիտի մենամարտիս, « Կամ Օրիորդ Ա. . . ին հետ ունեցած « յարաբերութիւններդ վերջնական կերպիւ « պիտի դադարեցնես: Այս երկուքին մէկը « . . . եթէ վատ չես: »

Ընկերը երբ այս նամակը կ'ընդունի, խօսքն երկու տող դրով մը կ'իմացնէ թէ, պատրաստ է իրեն հետ մենամարտելու, ինչ զէնքով որ կ'ուզէ, երեկոյեան արձա-կուրդէն անմիջապէս յետոյ:

Իրիկունն ողտոտէն ետքը, տասնք ի-

րենց աշակերտակիցներէն երկերկու ընկեր ալ վկայ առնելով հետերնին, իրենց խու-նէն զաղանապէս հացի դանակներն առնել-նուն պէս խօսքն մօտի փէֆֆֆֆ մէկը կեր-թան կուտելու:

Հազիւ թէ մեր քաջասիրտ նախանձորդ-ները դանակները ձեռքերնին բռնած իրա-րու կը մօտենան, յանկարծ անդէն Առնա-վուտ սիմիթճի մը, ահարկու ձայնով « Գ՛՛՛ պօռալուն պէս, երկուքն ալ ձեռքի դա-նակներնին հան ձգելով, նապաստակի նման ամենքն ալ մէյմէկ կողմ՝ ցրուելով վուրդ ու բապուճ կը փախչին:

Ուսումնական երիտասարդ մը Լաֆօն-թէնի հետեւեալ ոտանաւոր առակը Հայե-րէնի թարգմանած և մեզ զրկած ըլլալով հրատարակելու խնդրանք, մենք ևս թէ նիւթոյն ընտրութեանը և թէ՛ քաջալերու-թեան համար, արժան կը համարինք հրա-տարակել:

ԿԱԹՆԱԾԱԽ ԿԻՆՆ ԵՒ ԿԱԹՆԱՄԱՆՆ

Բէրրէթ կաթով լի ամանն
Առած խւր գլխուն վրան,
Միաքն էր դրեր առանց դեղ
Կատելու քիչ մ' հառնիլ տեղ:
Թեթե պարզապէս հագուեր՝
Հսկայաքայլ կը քալէր,
Թեթեալարժ որպէս զի
Ըլլայ նոյն օրն աւելի՛,
Պատուած կարճ չըջաղեատով
Կը քալէր հասարակ կօշկով:
Մեր կաթնալաճառ կինը
Արդէն խւր կաթին գինը
Ամբողջ կ'հաշուէր, կը թուէր
Մարին մէջ, ու կը գործածէր:

Կը գնէր հարիւր հաւկիթ՝
 Եթէ աղուէն տար առիթ՝
 Երեք թխոյ բաժնելով,
 Ասանկ գործը մեծ ջանքով
 Անշուշտ յառաջ կը տանէր :
 — «Շատ դիւրին է ինձ, կըսէր,
 Մեծցնել տանս բոլորն
 Վառեակներ գեր ու կլոր :
 Ասոնց, զնոյն կը գնեմ՝ հոս
 Միրուն փոքրիկ դիրուկ խող մ՝,
 Դրեթ՝ իմ առած ժամանակ
 Չըլլար այնչափ շատ մեծկակ :
 Երբ բաւական ճարպ կապէ՝
 Ինձի մեծ գումար մ՝ կարժէ :
 Իսկ ո՞վ պիտի արգելու
 Ախտուիս մէջ գնելու :
 Բալիս պատրաստ ստակովը
 Հարթիկ մ՝ ու մեծղի կով մը :
 Ո՛հ, ինչպէս սիրուն հորթիկ,
 Տեսնեմ հոտուն բոլորաիք
 Յաթկուտել ուրախ զուարթ :
 Մօրն ստինքէն ուտել կաթ : »
 Բէրրէթին խեղճն ցնորած՝
 Ինքն ալ վեր կ'ոտնու յանկարծ,
 Կաթն է վար ընկաւ գնաց :
 Հարթ, կով, խող, թուխան ո՞ւր մնաց :
 Այս քաղցը բարեաց աէր տիկինն՝
 Տեսնալ աչօք վշտադին,
 Իրեն խեղճուկ բազդն այսպէս,
 Տարածուած գետնին երես՝
 Բողոքեց ճակաագրին՝
 Հանգիւղելով սոյն վառնդին,
 Նիւթս ըլլալով ծաղրարան,
 Չայն կոչեցին չա՛նսման :
 Ո՛ր տկարն մաքովն չը զարներ
 Դաշտեր, ցրուեր բանակներ :
 Ո՞վ չը կանգներ մարտկոց բերդ,
 Սպանիոյ մէջ մերթ ընդ մերթ :
 Պարոս և Բիկրօքօլէս :

Կաթնալաճառն վերջապէս,
 Բոլորն ալ խենդ քան իմաստուն :
 Միշտ կ'երազեն թ' են արթուն :
 Ասկէ անոյշ բան չի կայ :
 Որ մարդուս հաճելի գայ :
 Կը թողունք որ խեղճօրէն՝
 Հագինիս յաղթահարեն
 Շողօքորթիչ ցնորքներ :
 Անհեթեթ թափառմունքներ :
 — Աչխարհիս բոլոր բարին
 Մեղի կը վերաբերին :
 Որչափ կան պատիւ և փառք,
 Որքան օրիորդք ու կանայք :
 Եւ այլք անհետ երազներ :
 Որ մարդուս միտքն են գրաւեր :
 Երբ ես մինակ կը մնամ
 Ես ինձ հրաւեր կը կարգամ,
 Կը խորհիմ. — ձանրայ ելլեմ :
 Երթամ Մոսքուան աւերեմ :
 Ձիա իրենց արքայ ընտրեն՝
 Ժողովուրդներս զիս սիրեն :
 Արքայական սուրբ թաղերն
 Դիտուս արժան եմ տեսեր :
 Ինձ տուած փառք ու պատիւն
 Աւելցնեն աւուրցս թիւն :
 Բայց մինակ բան մը կ'զգամ
 Որ ես ինքզինքիս կուզամ :
 — Թ'ես նոյն մարդն եմ առաջուան

Թատրոն զաւելտական թերթը, իւր
 ղերջին թաւով, Մշոյ մէջ աեղի ունեցած
 հարստահարութեանցը վրայօք սե չըջանաւ
 կով նամակ մը հրատարակած ըլլալուն հա-
 մար, լսեցինք թէ տաղադրական տեսու-
 թեան կողմանէ մէկ ամսուան դադարման
 հրամանագիր ընդունել է :

Չարմանալին սա է թէ, Մշոյ յիշեալ

Նամակը նախ Մատիս հրատարակած ըլլալով
Թատրոն ալ անկէ օրինակած էր, ինչպէս
կըլլայ որ Թատրոն մէկ անուան համար
դադարման կը դատապարտուի և Մատիս
անդատարարտ կազատի:

ԹԱՂԱԿԱՆ ԸՂԱՆՈՒ ՀՆԱՐՔ ՄԸ

Բարի երթաք, Կոմիկ աղա, ինչո՞ւ ատ-
տար գլուխդ ծռեր կը մոմնաւ:

— Աղպար ի՞նչ կըսես, նա՞սըլ չմոմնաւ
բարով խերով ըլլայ, սա Սահմանադրութիւն
նը իհտաս եղած վախկթը անսահման խաւար-
եալ՝ ելլալուն, ինծի հիշ մէկը քուէ չիտար
կոր, է՛յ մալիմ ա՛, մենք ալ օլաուսճա
թաղին մէջ սըրատա մէկը ըլլալով, հիշ մէկ
անգամ մը քուէ չը վտասակելուն՝ էթրաֆէս
կամընամ կոր:

— Ատամ դուն ալ, մոմըտուքդ ատ է
նէ՛ բան մը ըսել չէ, իշտէ անոր խողայը.
— շատ մը մեծ խոստումներ ըրէ, քուէն կը
վառակիս, վասարկելէդ ետքը բան մըն ալ
մընէր, է՛յէր հարցնող մըն ալ ըլլայ նէ,
պիտի ընէի ամա իս սըդոզցուցին, անոր հա-
մար չըրի կըսես, կըլլայ կերթայ:

— Է՛յ հիշ ատանկ բան կըլլայ:

— Ինչո՞ւ չըլլար, զաթը միապետական-
ներուն դրութիւնն ալ պօլ պօլ չոր խոս-
տումներ ընել է:

ՈՒՅՏՈՒՐՄԱՍԻՐՆ

Մօ՛ կարապետ, մնչուկ եկու հուսա սա
Մէյմէտ էֆէնտիին մէյթուպ մի կրէ՛.

— Ի՞նչ բանի համար լամիրայ,

— Սա մեր բարաները տայ տէյի,

— Շատ աղէկ . . . միւրթթլու, ինտ-
յէթլու շէլթէթ . . .

— Մնչուկ տէֆ արէ ասընկ խօրըթա-
ները:

— Հապա ինչպէ՞ս դըեմ, ամի՛րայ:

— Ի՞նչ տի կըես, շանը պոչը կրէ՛,
կրէ՛ իւր, էֆէնտիմէ շօդ սէլամ, բարալա-
րը վէրսին վէսսէլամ:

* *

Գողին մէկը գիշեր ատեն տուն մը մլու-
նելով, կը տեսնէ որ տանն սպասաւորը իր
անկողնին մէջ արթուն պառկեր է:

— Տեղէդ երեքալուդ պէս, կըսէ, մե-
ռած ես, դիտցած ըլլաս:

— Ընդհակառակն, կը պատասխանէ ըս-
պասաւորը՝ երեքալու ըլլամ նէ՛ ողջ ըլլա-
լուս նշան է:

* *

Հինգ վեց տարեկան տղայ մը, քանի
որ հիւր մը կուգար տունը, սերախութե-
նէն կը ցաթկուտէր:

Օր մը կը հարցնէ մայրը տղուն ըսելով
թէ.

— Զաւակս ինչո՞ւ հիւր մը եկած ատե-
նը շատ կուրախանաս:

— Մայրի՛կ, անոնց չնորհիւր ես տլ ա-
նուշ կուտեմ, անոր համար:

* *

Միւսիւ Պաթիթ, գիշերները ինչպէ՞ս
Ժամանակ կ'անցունէք կոր նայինք:

— Թուղթ խողալով.

— Ստակո՞վ,

— Հիշ ատանց ստակի թուղթ կը խող-
ցուի՞,

— Իրաւունք ունիք, էյ, վի՞տի կը խաղար, չէ նէ բրէֆա :

— Ո՛չ վիտի է և ոչ բրէֆա :

— Հապա ի՞նչ :

— Դալարի Սարային դիմացը քօնսօ լիտ :

ԲՕԼ Է ՎԻՐԺԻՆԻ

Մատմադէլ պու աղշտո՞ զաթընըդտա պիր հիտէթ կէօրիւյօրում , աճապայ սէպէպինի աղնայապիլիբմիլիդ :

— Պիր շէյ Խօդ ,

— Նա՞սըւ պիր շէյ Խօդ , սիղէր սէպէպիլ օլ կիւլէր եիւղիւնիլի սիւքիւթ հալէ կիրիֆթար իթմէ՛ղսինիլ , Եօյլէ ա՛ պէնիմ չըթըրթըթ ալիլի վէրթինիմ :

— Իւղիւն վար տէ լաֆ Էտէօրսըն պէնի իլէ , Խօդ արթըր , պօնթուուսմը քէսմիլիմ սիղի իլէ կէօրիւշմէյէճէյիմ , եանըմտան Էօթէյէ կիթ :

— Ճանըմ մատմադէլ , նէ՞ տիր պու հալինիլ , քառա քէտի մի՞ կէչտի արամըդտան , ճիւնհամըղն սէպէպինի աղնամայա նայիլ օլա՞մայաճաղըղ աճապա :

— Պունտան դիյատէ ճիւնհանըղ նէ՞ օլաճաղքի . պէնիմ կիպի պիր դըղըն եիւրէյինի աթէչէր իչինէ պըրաքալնըղ , ալաճաղըմ տէտինիլ , ամուսուսմըղ տէօրթ սէնէլէրի կէչտի , տահա Էվլէնմէք իչուն պիր սէօղ աչտըղընըղ Խօդ , ա՛լս եարապպիմ , պու նէլէ՛ր տիր քի չէքիօրում :

— Աղլամա , պէնիմ վէրթինիմ , աղլամա , օ՛ դարա կէօղլերինիլ ինճինմէսին , պու դատար սապը Էթտին , պիր աղ տահա սապը Էթ : Իշթէ քօնսօլիտ օթուղա սօղըու չըդմայա պաչլատը , իշլէրիմ տիւ :

դէլիյօր , օթուղ սէքիլի իշիթտիյին կիւնիւն ախշամըր պսակըմըղ հաղըր աըր , մալիւմին օլսուն , ֆաքաթ , մատմադէլ , պու կիւնրի հիտտէթինիլի սէպէպի , պունտան պաչլա պիր շէյ օլմալը , կիլլէ՛մէյին պէնտէն :

— Նէ՞ կիլլէյէճէյիմ , փէտէրիմ Էօլտիւքտէն պէրի Էվիմիլէ կէլիպ կիթտիլի նիլտէ , պէնիմ իւսթիւմէ պիր պաչլա նաղար ըլա պաքըյօրսունուղ , աճապա աղապամըն Էօլմէսինտէն սիղլէրէ պիր շէյ մի օլտու :

— Թաճիւպ խտէրիմ քի պու դատար շէյին տէ ֆարգընտա օլամայօրսունուղ , մատմադէլ . հէր կեւտիլիմ տէ ըահմէթի փէտէրինիլ իլէ Էյի Էյի քօնուշուպ վաղըմ կէչիրիլ խաիք , իշտէ շիմտի անըն Էքսիլիլիլի կէօրտիւղիւմտէն , եիւրէյիմտէ պիր աճը հիտ Էթտիլիմ իչին , սիղլէրէ Էտէճէք ըայէթիմտէ դուսուրտա պուլունույօրսամ , ա՛ֆ պույուրուն :

— Գալլինիլին նէղաքէթինտէն թէչէքքիւր խտէրիմ , Միւսիւ Բօլ , ֆաղաթ հէր նէ դատար սէպէպինիլիլի պիրի պու խտ տէ տիկէրինի սէօյլէմէյիպ , քէնտինիլտէ սաղլայօրսունուղ :

— Ճանըմ վէրթինիմ , պու կիւն պէնի չօք Խօրուօրսուն , պիլմէմ քի պիր սէպէպտէն աօրայը Էֆքեարընըղ վար տա , աճըսընը պէնտէ՞ն մի չըդարմար խթէյօրսունուղ , Խօդսա սէօյլէյին , նէ՛ կէօնէ խթէրսէնիլ Էօյլէ տալրանայըմ :

— Պաղընըղ , միւսիւ Բօլ , աչիքեար սէօյլէյիմ , սօն ըսուօլում պու տուր , Էկէր Էվլէ կէլիրտէնիլ , վալիտէմէ սէլամտան մաատէ , պէնիմ եիւղիւմտէն պաչլա պիր եէրէ պաղմայաճաղըն :

— Աման , մատմադէլ , եալընըղ սիղին եիւղիւնիւղէ պաքմամը արղու խթէյօրսունուղ աւմա , աճըմմըլընըղ պէնի , շու :

կէնճըղիմտէ կէօղէրիմի շալօ մի խէճէք-
սինիղ :

— Պօշ լափ իսթէմէղ, Բօշ, սլու թէմ
պիհիմի էկէր թուժմասան, մալիւմին օլ-
սուն, գայրը պէն տէ պաշըմը պըպ կի-
տէրիմ :

— Բէճա խտէրիմ, մասմաղէլ, պիր աղ
սաար էթ, շունտա պիր համէմըղ տահա
դալտը, րահմէթլի փէտէր էֆէնտինիդէն
վալիտէ հանըմընըղա դալան ֆօնաօլարտա
ալայըմ տէ, սօնրա սէնին իլէ իքիմիղ պէ-
րապէր կիտէրիղ, օլմաղ մը :

Ք Ա Ղ Ո Ւ Մ Ծ Ք

Վաչխառութեամբ հարստացող ազաճ
մը, կ'արդիւէր իր սանը մէջ կրակ շինել,
ուստի միշտ եկեղեցի կը յաճախէր, եկե-
ղեցիները լաւ տաքցած ըլլալով :

— Այս օրերս քարոյ մը լսեցի, կ'ըսէ
ազաճը իւր կնոջը սահեցողութեան վրայ,
որմէ սաստիկ զգածուեցայ : Ասկէց վերջը
տանը մէջ օրը մէկ անդամ կերակուր պիտի
պատրաստես, այն ալ շարաթը երեք ան-
դամ միայն,

— Ինչո՞ւ համար :

— Վասն զի քու : Ղաւակայս և դայեա-
կին անճնաղրութիւնը օգտակար պիտի ըլ-
լայ ինծի Աստուծոյ քով և շատ հաճելի :

— Բայց դո՞ւն ինչ պիտի ընես այն ա-
տեն, կը հարցնէ կինը զարմացմամբ :

— Ես ալ այդ օրերը կերթամ կաթնա-

վաճառին խանութը փորս կը կշտայնեմ :
Կնոջ ապշութիւնը և պատկեր . . .

* * *

Կեղծիքը, կ'ըսէ Սթար բարոյախօսը,
բնութեան կողմանէ կանանց տրուած վե-
ցերորդ զգայարանքն է :

Ջլային գիւրազդածութիւնն ու դրոյ-
ռութիւնը իդական սեռին համար բանակ
մըն է, զոր կանայք միշտ կաղմ և պատ-
րաստ վիճակի մէջ կը պահեն, նոյն խոյ
խաղաղութեան ժամանակ :

Գլխայաւը պահեալի (բէտիֆ) զօրքերն
է, զորս պատերազմի ժամանակ կը կան-
չեն :

Իսկ արտասուքն ու նուաղում կամ դալ-
կացումը՝ ազգային սահապան զօրքերն են,
որոնք հայրենիքը վտանգի մէջ եղած ատենը
յառաջ քաշել կուտան :

Մէկ քանի շարաթէ ի վեր ազգային
լրագրաց մէջ Ընդհ. Ժողովոյ հրաւիրադիր
Նամակաց տալը, մէկ մը ՆԵՐՍԷՍ ԱՐԲԵ-
ՊԻԱԿՈՊՈՍ, մէկ մը ԽՈՐԷՆ ԱՐԲԵՊԻԱՆՈ-
ՊՈՍ գրուած կը տեսնուէին իւր, չենք գի-
տեր թէ այս սխալումը Պատրիարքարանի
գիւանատան կողմէն էր, թէ լրագրաց :

Այս չափը կերեւ թէ բաւական չէր,
վասն զի երեկուան Հայրենիքի մէջ ալ
դարձեալ Ընդհ. Ժողովոյ հրաւիրադիր Նա-
մակին ներքեւ, առաջիններէն բոլորովին
տարբեր ստորագրութիւն մը տեսնուեցաւ,
սա՛ պէս :

ՊՆՏՐԻՍՔ Կ. ՊՈՒՍՈՅ

ՆԵՐՍԷՍ ԱՐԲ. ՆԱՐ-ՊԵՅ

Այլ ասիկայ ալ տեսնուելուն պէս, հասկըցանք որ Հայրենիքին՝ Բնդհ. Ժողով հրաւիրելու գործը՝ ալ հարձակուի՝ հեծեր է, ինչու որ Հայոց ազգին պատրիարքութիւնը ներսէսին անուանը ու Խորէնին մականուանը վրայ հաստատուէն ետքը, վաղը միւս որ ալ իր հրատարակած թերթին տակը իրր ստորագրութիւն կարելի է ԽՄԲԱԴԻՐ-ՏՆՕՐԷՆ Մկրտիչ-Պարտիզպանեան բաւերը պիտի տեսնուի:

ԱՄԵՐԻԿԱՅԻ ԼԻԲԵՐՏԻՍԻՅԱՆ

Ազերիկայի Բիւտսելֆիա քաղաքը յառաջիկայ տարուան մէջ բացուելիք անկախ Եւրոպայի հանդէսին համար, այս անգամ Պօլսէն հեռուեալ չքնաղ և հազուադիւս նիւթերը ճանաչայ հանուեցան:

Ինչո՞րք 250 զուրուշնոյ ծխախոտէն թէնէքէ տուի մը:

Մատնաղէլ Սօֆիին, իւր սիրահարին համար յատկապէս իր մաղերէն հիւսուած ժամացոյցի շղթայ մը:

Տեղւոյս գործարաններէն երկու շինէ՜ չափուշ խղիւմէ քաշուած օղի:

Էյիւր Օյունճագճի Հասան տղային խառնութէն մէջ տեղը կարմիր կլօրակով տալու մը:

Պէզէսթէնին գրանը մօտ շինուած Բիրեօլ ժամացոյցներու համար սեւ կաշիէ հաշու մը:

Ղաղար վարդապետին մօրուքէն երկու թել:

Քամէսիօն խանի վալութաճիներուն, այս տարուան բռնած օրական անտրակներնուն պլլանչօն:

ՆՈՐ ՏՆՕՐԷՆՈՒԹԻՒՆ ՇԻՐԲԵԹԻ ԽԱՅՐԻՅԷԻ

Հիմայ լեցինք որ Իսկիւտարի Շիրքէթի մէմուրները տեսնելով որ շատ մը անձինք աղքատ ենք ըսելով առանց նաւլունի երթեկութիւն կընեն, սկսեր են ասանկաներուն գրպանը նայիլ թէ իրօք ստակ չունին:

ՀԵՐ ՆԷՎԻ ՍԱՐԸԼԸԲ ԻԼԼԷԹԻՆԷ

ՆԷՎԻՃԱՏ ՊԻՐ ՄԱԱԼԻՃԷ

Պին թէճրիւպէ իլէ թասաիք վէ քապուլ օլունան իշ պու մալիւ՝ ճէնին թէէտիրի իլէ, կէրէք երլլանմը՝ վէ կէրէք հէնուլ վէյտահ օլունմուշ սարլըք իլլէթինէ տիւշար օլան խաթթէլլին՝ օն պէշ կիւն զարֆընտա քեամիլէն շիֆարէզիր օլաճաքլարընտան, մաալիճէի մէզքիւր Գում գաբուտա Պալի փաշա՝ ճատաէսինտէ վաքը Տէ նօմէրօ իլէ մուրաքքամ՝ թիլթիւնճիւ վէ արտար Նիկոլոս Գարիպեանէ միւրա՝ ճատթ օլունմասը իշուն խասսէթէն իլան օլունուր:

ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՎԵՊ

ԹԱՐԳՄԱՆԵԱՆ

Ի ՅՈՒՆԱՐԵՆԷ

Ճշմարիտ եղելութիւն մ'է, որոյ մէջ գտնուած թէ անունները և թէ տեղերը մեղ ծանօթ են, և շատ անձինք կան այսօր կենդանի, որք ականատես իսկ եղած են այն գործողութեանց, զորս հեղինակը սքանչելի կերպով նկարագրած է: Եկնի չէրեաց ահեղ գունդը շատ ժամանակ մեծամեծ ծառայութիւններ մատուցց Օսմանեան մեծազոր կայսրութեան, բայց ետքերը այնպիսի ղեղձմանց ենթակայ եղաւ, որ տէրութիւնը ամենամեծ վտանգէ մը ազատելու համար այդ ահեղ գունդը իսպառ ջնջելու ստիպուեցաւ քանի մ'անգամ յուզութիւն ամբարն անյաջող վտրձեր ընելէն ետքը, որուն զոհ ալ գացին մէկ քանի կայսերներ:

Հեղինակը այս ճշմարիտ եղելութեան մէջ գեղեցիկ և հետաքրքրական վիպասանութիւն մ'ալ խառնած է: Կը գտնուի ամեն դրամադուրաց քով և մասնաւորապէս Մեծ. Ս. Միքայէլեանի Տպարանը Ղալաթիա Բէրշէմպէ բաղար թիւ 16:

Կը ծախուի երկու հատօրն ի միատին

Ի Գին 30 զրուշ

ՏՈՒԹԷՕՐ Մ. ՓԱՓԱՋԵԱՆ

Փարիզի Բժշկութեան Վարժարանին մէջ իր ուսմունքը աւարտած և վկայականն ըստացած ի Պօլիս վերադարձած է. այժմ իւր բնակութիւնը հաստատած է ի Ղալաթիա, Հայոց եկեղեցւոյ փողոց թիւ 12 տունը, ուր պատրաստ է ամեն օր մինչև կէս օր, հիւանդ ընդունիլ, և երեքշաբթի օրերն ալ ձրի դարմանել:

ՓԱՐԻԶԻ ԳՐԵԱՆՔ

Փարիզ տղեալ հետեւեալ փառակազմ գրքերը այսուհետև պիտի վաճառուին կանխիկ և տօման դնով Մեծ. Ուռուրէն էֆէն. տի Կիւմիւշկերտանեանի սենեակին ի վաւազճը խան, թիւ 5 վարի յարկ:

Բառգիրք Հայ—Պրանսերէն

Բառգիրք Պրանսերէն—Տաճկերէն

Տեղամար պատկերազարդ աշխարհարար

Այբբենարան պատկերազարդ

Գեղադրութիւն Հայ և Պրանսերէն

Ընթերցարան աշխարհարար

Պօղ և Վերդինէ պատկերազարդ

Դաշնակ Լամարթինի

Դաստիարակութիւն այլկանց (Հայ—Պրանսերէն)

Տեղամար (Պրանսերէն—Հայերէն)

Դաստիարակութիւն տղայոց

Առաջնորդ Անդղիայի և Հայ լեզուայ

Դրամադուրաց և բազմաթիւ օրինակ դրնող գպրատանց համար 0/0 10 զեղջ կ'ըլլայ:

Մանկ խրաքանչիւր չըջանը 52 օրինակ է:

Ստորագրութեան տեղն է Պօլիս, Զինձլիլի խան վերի յարկ թիւ 18:

Գուրո երթալիք թերթից փոստայի ծախքը տոնդին վրայ է:

Շրջանին զինը դահեկան կանխիկ 60

Կիտաշըջանը " " 30

Մէկ թիւ փարայ 50

Ծանուցման տողն է դահեկան 2

ՇԱՐԱԳԻՐ-ՏՆՕՐԷՆ

ԳՆՈՐԳ Յ. ԱՅՎԱԶԵԱՆ

ՏՊԱԴՈՒԹԻՒՆ Ա. ՄԻՔԱՅԷԼԵԱՆ

ՂԱԼԱԹԵ ԲԵՐՇԷՄՊԷ ԲԱԶԱՐ ԹԻՒ 16